הלכה · משנה תורה · מפרשים · בני בנימין · ספר זמנים

בני בנימין על משנה תורה, הלכות מגילה וחנוכה

רבי אליהו דוד רבינוביץ תאומים [האדר"ת]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

בני בנימין על משנה תורה, הלכות מגילה וחנוכה

רבי אליהו דוד רבינוביץ תאומים [האדר"ת]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/בני-בנימין-על-משנה-תורה-הלכות-מגילה-וחנוכה/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה 202611200317-v39 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה א 4
הלכה ט 4
פרק ב 4
הלכה ז 4
הלכה יג 4
הלכה יד 5
הלכה יח 5
פרק ג 5
הלכה ב 5
הלכה ד 5
הלכה ה 5
הלכה יב 5
פרק ד 5
הלכה א 5

פרק א

הלכה א

ומחנכין הקטנים לקרות. עי' מ"מ ולא נתבאר שם דצריך לחנכו רק דיכול להוציא ואולי ר"ל דמדמוציאו מכלל דאיכא חיובא דרבנן בזה ומוציא לאחרים החייבין מדרבנן משא"כ אם ליכא חיובא כלל ודאי לא מצי מפיק. אולם בירושלמי פ"ב ה"ד. מבואר דריב"ל הוה מכנס בניו וב"ב. מ' דצריך לחנכן. והל"ל גם לקטנות. וי"ל. ועי' מג"א סשמ"ג:

וגרים ועבדים משוחררים. לא נזכר ח"ע וחב"ח וכבר תמה בזה מרן הגר"א ז"ל סי' תרפ"ז וצ"ע:

הלכה ט

בזמן שי"ל לישראל מלכות. בזה א"ש דברי רש"י ב' א'. ד"ה בזה"ז א"ש דר"ע בזה"ז הוה. ואש"ק הרשב"א עליו וע"ש בט"א:

פרק ב

הלכה ז

וקורא אותה גדול עם הקטן ואפילו בציבור. נ"ל דרבינו מפרש שזה הוא ש"א ר' יהודה אני קריתיה למעלה מר"ט (וכן רבי למעלה מר"י) לפ"מ דקיי"ל דבמגילה אפילו עשרה קוראים כאחת דהואיל וחביבה יהבי דעתייהו כמש"ל. ע"כ היה סבור שהוא היה העיקר ג"כ כמו הגדולים. אבל באמת אינו כן דעת השומעים היה על הגדולים הקוראים ולא עליהם. יותר נ"ל דמקור ד' רבינו מירושלמי פ"ב ה"ד. דבתר ד' ר"י וחכמים "אמרינן" מכאן ואילך נהגו "הרובים" לקרותה בבהכנ"ס ויפרש רבינו "הרובים" ר"ל ילדים וכמ"ש בבבלי חולין כ' א'. וקבלו "הרובים" את תשובתם והיינו ילדים. כדמתרגמינן רביא (ע' סוכה ה' ב'.) וז"ש שנהגו הרובים בבהכנ"ס. בצירוף אחרים גדולים. וי"ל מזה מוכח דמחנכין הקטנים. דאל"כ למה יניחום לבלבל השומעים וע' ירושלמי פ"ד ה"ד. עד שבאו הרובים ובטלום. א' שם מני הרובים תרגמיניא ואולי י"ל"פ גם הכא כן. וא"כ הוא להיפוך מדברי רבינו וי"ל עוד. והירושלמי הובא בתוס' ר"ה וחולין ובכ"מ:

הלכה יג

בהספד ותענית לכל אדם בכ"מ. אולי מרבה אף לנשים. אך י"ל הכוונה לבני הכרכים ביום י"ד ולבני העיירות ביום ט"ו וכמש"ש ה' ב':

הלכה יד

אמרו חכמים כל העושה מלאכה. פסחים נ' ב'. וכ"מ שיש בו נדנוד עבירה. כ"כ הגר"א ז"ל. וצע"ק דבת"צ הוא נדנוד עבירה משא"כ כאן. הרי לא קבלו עליהם. וי"ל קצת עם מש"ל פ"א מיו"ט ה"ה בס"ד:

אם חלקו מעות לאביונים ביום קריאתם יצאו. מ' קצת דמנות לרעהו לא יצא. ועמש"כ בחיבורי סד"מ קונ' דברי הפורים בס"ד:

מ"ש המ"מ. מפני לשון המשנה שאמר מותרין אבל לא חייבין. ע"ש בפה"מ לרבינו:

הלכה יח

כל סה"נ וסה"כ עתידים לבטל. עי' ירושלמי פ"א ה"ה. והוא כדברי רשב"ל. ועי' שו"ת הרשב"א סצ"ג. ועי' בבלי נדרים כ"ב. א'. ודו"ק:

פרק ג

הלכה ב

עד שכתשו זתים. עי' ר"ן פ"ב דשבת ובפר"ח ריש ה' חנוכה באורך:

הלכה ד

כל שחייב. לא כ' רבינו שמחנכין לקטנים וכמש"כ במגילה בפ"א ה"א. וע"ל פ"ד ה"ט. ובכללא דכל שחייבין אינו כלל קטן. ע"ל פ"ז מסוכה הי"ט. ואולי דהתם הוא דאורייתא והכא דרבנן לגמרי. ורמז לזה עי' חגיגה ו' א' ועי' בא"ח סי' תרע"ז ובמג"א שם:

הלכה ה

כדרך שמברכין על המגילה. מדוע לא זכר בכאן גם נר חנוכה דעסקינן בה כמש"ל פ"ד:

הלכה יב

סימן להם שנותיו של אהרן. ירושלמי פט"ז דשבת ועי' מ"מ:

פרק ד

הלכה א

מצותה שיהא כל בית ובית כו'. עי' גליא מסכת אריכות בביאור דברי רבינו ז"ל. וקרוב לדבריו כוונתי ג"א בס"ד ועדיפא מיניה כמו שמשמע מל' רבינו בהך דאכסנאי חייב בנ"ח ועי"ש. וכבר נדפס בשמי ד"ז בס"ד: